

શ્રી વીતરાગાય નમઃ

સામાયિક ભાષા પાઠ.

(ગુજરાતી અર્થ અને મિચ્છામિ દુષ્કર્ત્ત્વ સહિત.)

અનુવાદકઃ—

પં. નંદનલાલ જૈન ચાવડી નિવાસી,

પ્રકાશકઃ—

શેઠ કપુરચંદભાઈ ગલજી

મુ. જવાસ (જી. ઉદેપુર, મેવાડ.)

જવાસ નિવાસી શા. દાઢમચંદ ટેકચંદ તથા વિદ્યોત્તેજક

પરોપકારી શેઠ કૃતેચંદભાઈ તારાચંદ મહામંત્રી તરફથી

ખડકના દિગંબર જૈનોને વિના મૂલ્યે લેટ.

આવૃત્તિ ૪ થી]

વીર સં. ૨૪૫૬.

[પ્રતિ ૧૦૦૦

“ જૈન વિજય ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—સુરતમાં મુળચંદ

કસનદાસ કાપડિયાએ છાપ્યું.

૧૫૬૮૭

વિદ્વાન્નજક પરાપકારી શેઠ દત્તેચંદભાઈ તારાચંદ,
ખટકની દશ પાદગળ એના મહામંત્રી,
મુા વિજયનગર (મહીકાંઠા)
જન્મ: -- સ ૧૯૪૫ મહા સુદ ૧૫.

આ પુરત: એના ખાસ પ્રકાશક શેઠ મુળચંદ કસનદાસ નાપટિયા સુરાતી
ગ્રાજ્ઞા કદ વિના મૂલ્યે પ્રકટ કરવામાં આવ્યું છે.

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૌપીરાઝિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક

૧૫૬૦૭

ચર્ચાક

પુસ્તકનું નામ

સાધારણ જ્ઞાન પાઠ

વિષય

T/૩૪:૪૪૯૪

૧૫૬૮૯ ગ્રંથાલય
ગામદાવાદ
ગુજરાતી કોપીરાઈટ સંગ્રહ
શ્રીવૈત્તેરનાય નમઃ ॥

પંડિતપ્રવર શ્રીમહાચંદ્રજી કૃત—

સામાયિક ભાષા પાઠ.

પ્રથમ પ્રતિક્રમણ કર્મ.

કાલ અનંત ભ્રમ્યો જગમેં સહયે દુઃખ ભારી ।
જન્મ મરણ નિત કિયે પાપકો વૈ અધિકારી ॥
કોડિ ભવાંતરમાંહિ મિલન દુર્લભ સામાયિક ।
ધન્ય આજ મૈ મયો યોગ મિલિયો સુખદાયક ॥૧॥

અર્થ—અનંત કાળ સંસારમાં ભ્રમણ કરી ઘણાં મોટાં
દુઃખો સહન કર્યાં, સદૈવ વારંવાર જન્મ ધર્યો, મરણ
પામ્યો, અને ઘણાં મોટાં પાપો ઉત્પન્ન કર્યા તેમજ કરોડો
ભવમાં મહા ઉત્તમ ન મળી શકે તેવું સામાયિક મળ્યું,
તેથી આજે હું ભાગ્યવાન થયો કે મને આવો સુખદાયક
અવસર આવ્યો ૧.

હે સર્વજ્ઞ ! જિનેશ ! કિયે જે પાપ જુ મૈં અવ ।

તે સવ મન વચ કાય યોગકી ગુપ્તિ વિના લભ ॥

આપ સમીપ હજૂર માંહિ મૈં સ્વડો સ્વડો સવ ।

દોષ કહું સો સુનો કરો નઠ દુઃસ્વ દેહિં જવ ॥૨॥

અર્થ—હે પરમપૂજ્ય સર્વજ્ઞ દેવ ! (ત્રિલોકના સમસ્ત પદાર્થ જાણવાવાળા) ગણધરાદિક-વન્દનીય જિનેન્દ્ર તિર્થંકર ભગવાન ! મેં જે પાપો ઉત્પન્ન કર્યાં છે, તે સંપૂર્ણ પાપો, મન, વચન અને કાયા (દેહને) કળજે રાખ્યા વગર કર્યાં છે, તેથી હું આપની સામે ઉભો થઈને બે હાથ બેડીને મારા દોષોની આલોચના કરું છું, તે આપ દયાનિધિ ગુણ-સાગર સાંભળો. અને તે પાપોને દૂર કરો, કારણકે તે અહુ દુઃખ દે છે ! ૨.

ક્રોધ માન મદ લોભ મોહ માયાવશિ પ્રાણી ।

દુઃસ્વસહિત જે કિયે દયા તિનકી નહિ આણી ॥

વિના પ્રયોજન એક દોય ત્રય ચડ પંચ ઇન્દ્રિય ।

આપ પ્રસાદહિ મિટૈં દોષ જો લગ્યો મોહિ જિય ॥૩॥

અર્થ—ક્રોધ કર્યો, માન કર્યું, મદ (અહંકાર) કર્યો, લોભ કર્યો, મોહને વશ થયો, માયાને વશ થયો, જીવોને દુઃખ થાય તેવી રીતે વર્ત્યો અને જીવોની ઉપર જરાએ પણ દયા કરી નહિ તથા ઉપયોગવિના એકેન્દ્રિય-બેધન્દ્રિય-ત્રણેન્દ્રિય-ચારેન્દ્રિય-પાંચધન્દ્રિય ભતિના જીવોની વિરા-

ધનાથી જે દોષો મારા ઉપર લાગ્યા છે, તે આપના પ્રસાદથી જલદીથી મટી જશે. ૩.

આપસમેં ઇકઠૌર થાપિ કરિ જે દુઃખ દીને ।

પેલી દિયે પગતલે દાબિકરિ પ્રાણ હરિને ॥

આપ જગતકે જીવ જિતે તિન સબકે નાયક ।

અરજ કરું મેં સુનોં દોષ મેટો દુઃખદાયક ॥૪॥

અર્થ—લેગા થઈને આપસઆપસમાં (અરસપરસ) જે દુઃખો દીધાં છે અને પગની નીચે દાબીને જીવોના પ્રાણ લીધા છે, તો આપ આ દુનિયાના સર્વ જીવોના સ્વામી ત્રણ-લોકના નાથ છો, એથી આપ શ્રીમાન્ પ્રભુજીની સામે અરજ કરું છું, તો આપ એવાં દુઃખ દેવાવાળાં પાપોને દૂર કરશો. ૪.

અંજન આદિક ચોર મહાઘનઘોર પાપમય ।

તિનકે જે અપરાધ મયે તે ક્ષમા ક્ષમા કિય ॥

મેરે જે અઞ્ન દોષ મયે તે ક્ષમો દયાનિધિ ।

યહ પઢિકોળો કિયો આદિ ષટ્કર્મમાંહિ વિધિ ॥૫॥

અર્થ—હું જિનેશ્વર લગવાનું ! આંજનચોર જેવા અધમ અને કહી ન શકાય તેવા ઘોર પાપીના જે પાપમય અપરાધ તે આપ શ્રીમાને ક્ષમાની દીધા, તો હવે મારાં જે પાપો થયાં છે, તે દયાના લાંડાર પ્રભુ ! આપ ક્ષમા કરો. આ પ્રમાણે શ્રાવકના આવશ્યક ષટ્કર્મમાં આ પ્રથમ પ્રતિક્રમણ કર્યું. ૫.

ઇતિ પ્રથમ પ્રતિક્રમણ કર્મ.

દ્વિતીય પ્રત્યાઘ્યાન કર્મ.

જો પ્રમાદવશિ હોય વિરાધે જીવ ઘનેરે ।
તિનકો જો અપરાધ મયો મેરે અઘ ઢેરે ॥
સો સવ જૂઠો હોઝ જગતપતિકે પરસાદે ।
જા પ્રસાદતૈ મિલૈ સર્વ સુખ દુઃખ ન લાઘૈ ॥૬॥

અર્થ—‘ પ્રમાદને વશ થઈને જે ઘણા જીવેને માર્યા તેનાથી જે અપરાધ થયો અને મારા ઉપર પાપ લાગ્યાં, તે બધાં પાપો આપ ત્રિલોકનાથના પ્રસાદથી દૂર થાઓ, સર્વે સુખ મળે અને દુઃખ કદિ પણ ન થાઓ. ૬.

મેં પાપી નિર્લજ્જ દયા કરિ હીન મહાશઠ ।
કિયે પાપ અઘ ઢેર પાપમતિ હોય ચિત્ત દુઠ ॥
નિન્દું હું મેં વાર વાર નિજ જિયકો ગરહું ।
સવત્રિધિ ધર્મ ઉપાય પાય ફિર પાપહિ કરહું ॥૭॥

અર્થ—હું પાપી લજ્જા વગરનો છું, વળી દયા વગરનો હુએ માણસ છું, મેં ઘણાં મોટાં પાપોના ઢગલા કર્યા. વળી પાપબુદ્ધિથી ચિત્તમાં સાવધાન થતો નથી.

સ્ત્રીકથા, રાષ્ટ્રકથા, ભોજનકથા, રાજકથા, ક્રોધ, માન, માયા, લોભ, એકેન્દ્રિયવિષય, દ્વીન્દ્રિયવિષય, ત્રીન્દ્રિયવિષય, ચતુરિન્દ્રિયવિષય, પંચેન્દ્રિયવિષય, નિદ્રા સ્નેહ.

હું મારા પાપોને ઘડી ઘડીમાં નિંદું ^૧ છું અને મારા આત્માને પણ નિંદું છું, છતાં સર્વે પ્રકારે ધર્મને જાણીને ફરીથી પાપજ કરું ^૨ છું. ૭.

દુર્લભ હૈ નરજન્મ તથા શ્રાવકકુલ ભારી ।

સત્સંગતિ સંયોગ ધર્મ જિન શ્રદ્ધા ધારી ॥

જિનવચનામૃત ધાર સમાર્વેત જિનવાણી ।

તોહુ જીવ સંઘારે ધિક્ ધિક્ ધિક્ હમ જાણી ॥૮॥

અર્થ—અનેક યોનિસંપન્ન આ સંસારમાં મનુષ્ય (માણસ) ભવ પામવો અતિ દુર્લભ છે, માણસ શરીરમાં શ્રાવક કુલ મળવું અતિ દુર્લભ છે, તેમાં સારી સંગતિ, સાફ ઉત્તમકુળ સૌથી દુર્લભ છે, અને જૈનધર્મની શ્રદ્ધા રાખવી એ સર્વોત્કૃષ્ટ અનુપમ રત્નમાફક દુર્લભ છે, જૈનધર્મ જ્ઞાતા તથા ધાર્મિક થઈને સરસ્વતી (જિનવાણી) ને જાણવી ધણી દુર્લભ છે, તોપણ જીવનો ધાત કરું છું, તેથી મને ધિક્કાર છે ! । ૮.

इन्द्रियलंपट होय खोय निज ज्ञान जमा सब ।

अज्ञानी जिम करै तिसीविधि हिंसक वहै अब ॥

गमनागमन करंतो जीव विराधे भोले ।

ते सब दोष किये निन्दुं अब मन वच तोले ॥९॥

૧. મારાં કરેલાં કર્મોની આલોચના કરું છું ૨. ધર્મને હિત-કારક જાણીને પાપ કરું છું તો કર્મનો ઉદય બળવાન છે.

અર્થ—પાંચ ઇન્દ્રિયોને વશ થઈને મારું અમૂલ્ય જ્ઞાન જોયું, અજ્ઞાની પુરૂષની માફક હિંસકવિધિ કરી આગમન, ગમન, ચાલવા કરવામાં દીન પ્રાણીયોનો ઘાત કર્યો તે બધા દોષોની હું મન વચનથી નિન્દા કરું છું.

ભાવાર્થ—સ્પર્શેન્દ્રિય, રસનેન્દ્રિય, ઘ્રાણેન્દ્રિય, ચક્ષુરિન્દ્રિય, શ્રોત્રેન્દ્રિયને વશ થઈ મારું જ્ઞાન જોયું અને અજ્ઞાની પુરૂષની માફક હિંસા કરી, અને અનંત જીવોની વિરાધના કરી, તે મન વચન કાયથી આલોચના કરું છું અને તેથી હું ભય પામ્યો છું. ૯.

આલોચનવિધિ થકી દોષ લાગે જુ ઘનેરે ।

તે સબ દોષ વિનાશ હોડ તુમૈંત જિન મેરે ॥

બારબાર ઇસ માંતિ મોહ મદ દોષ કુટીલતા ।

ઈર્ષાદિક તે મયે નિન્દિયે જે મયમીતા ॥૧૦॥

અર્થ—લાગેલા દોષનું વર્ણન કરવાથી જે પાપો થયેલાં છે તે પાપો આપ શ્રીમાન જિનરાજના પ્રસાદથી નાશ થાઓ. ઘડી ઘડી (વખતોવખત) મોહ, મદ, અહંકાર, વંચકતા, ઠગાઈ, ઈર્ષા વગેરેથી ઘણા ભયંકર ત્રાસદાયક દોષો થયા છે, તેની હું ભયથી નિન્દા કરું છું. ૧૦.

ઇતિ દ્વિતીય પ્રત્યાખ્યાન કર્મ.

તૃતીય સામાયિક કર્મ.

સબ જીવનમેં મેરે સમતાભાવ જગ્યો હૈ ।

સબ જિય મોસમ સમતા રાખો ભાવ લગ્યો હૈ ॥

આર્ત રૌદ્ર દ્વય ધ્યાન છાંડિ કરિહું સામાયિક ।

સંયમ મો કબ શુદ્ધ હોય યહ ભાવ બધાયક ॥૧૧॥

અર્થ—હવે મને શાન્તિભાવ ઉત્પન્ન થયો છે, તેથી હું સર્વ જીવો ઉપર સમતાભાવ રાખું છું. આર્ત, રૌદ્ર એ ધ્યાનને છોડીને સામાયિક કરું છું. અને ઉત્તમ ભાવના તથા ઉત્પાદક સંયમ શુદ્ધ ક્યારે થાય એવી ભાવના ભાવું છું. આર્ત રૌદ્ર ધ્યાન ત્યાગ કરીને શુભ સંયમમાં દૃઢ ચિત્ત થઈને સર્વે જીવો ઉપર સમતા ભાવ રાખવો, તે સામાયિક છે. કષાયાદિ અશુભ પરિણામ ત્યાગ કરીને શુભ આત્મ-પરિણામમાં લવલીન થવું એ સામાયિક છે. ૧૧.

પૃથિવી જલ અરુ અગ્નિ વાયુ ચક્રકાય વનસ્પતિ ।

પંચહિ થાવરમાંદિ તથા ત્રસ જીવ વસેં જિત ॥

બેઈન્દ્રિય તિય ચક્ર પંચેન્દ્રિયમાંદિ જીવં સબ ।

તિનસે ક્ષમા કરાઉં મુઝપર ક્ષમાં કરો અબ ॥૧૨॥

અર્થ—પૃથિવીકાય, જલકાય, અગ્નિકાય, વાયુકાય, વનસ્પતિકાય, એવા પાંચ સ્થાવર જીવોથી; તથા બેઈન્દ્રિય,

---

૧ સર્વમામિ સર્વજીવાણં સર્વે જીવા સર્વંતુ મે ॥

મિત્તી મે સર્વભૂદેસુ ચૈરં મજ્જં ન કેણ ચિ ॥ ૧ ॥

ત્રણુધન્દ્રિય, ચાર ધન્દ્રિય, પાંચ ધન્દ્રિય, એવા સ્થાવર તથા ત્રસજીવોથી ક્ષમા કરાઉં છું અને તે જીવો મારા ઉપર ક્ષમા કરે. ૧૨.

इस अवसरमें मेरे सब सम कंचन अरु तृण ।

महल मसान समान शत्रु अरु मित्रहि सम गण ॥

जामन मरण समान जाणी इम समता कीनी ।

सामायिकका काल जितै यह भाव नवीनी ॥१३॥

અર્થ—આ વખતમાં મારે સર્વ ચીજો, ઉત્તમ ખંગડા, સ્મશાન, હિતકારી મિત્ર, શત્રુ, જન્મ, મરણ વગેરે તૃણ (ઘાસ)ની માફક છે; તથા સોનું, ચાંદી પણ ઘાસની સમાન છે. આ માટે સર્વે ચીજો ઉપર ઉદાસીન પરિણામથી બધું સરખું છે. જ્યાં સુધી આ પવિત્ર દુર્લભ સામાયિક પુરૂં નહિ થાય; ત્યાં સુધી સમતા ધારણ કરું છું. ભાવાર્થ—બાહ્ય પદાર્થોથી રાગદ્વેષ છોડીને આત્મામાં લવલીન થાઉં છું, મારા આત્માનું ચિંતવન કરું છું. ૧૩.

मेरो है इक आतम तामें ममत जु कीनो ।

औरं सबै मम भिन्न जानि समता रस भीनो ॥

मात पिता सुत बंधु मित्र तिय आदि सबै यह ।

मोते न्यारे जानि यथारथ रूप कयों गह ॥१४॥

અર્થ—હું આત્મામાં લવલીન થઈને મમતા અને મોહ મમત્વ પરિણામ તબ્બું છું તેમજ એથી બાકીના મારાથી ભિન્ન

સોનું, રૂપું, માતા, પિતા, પુત્ર, પશ્વિંચર, ભાઈ, મિત્ર,
શત્રુ આદિ સર્વ ચીજો ઉપર સમતાભાવ રાખીને આ યથા-
રથ રૂપ પવિત્ર બાણીને હું મારા આત્મામાં લવલીન
થાઉં છું. ૧૪.

મैं अनादि जगजालमांहि फसि रूप न जाण्यो ।

एकेंद्रिय दे आदि जन्तुको प्राण हराण्यो ॥

ते सब जीव समूह सुनो मेरी यह अरजी ।

भवभवको अपराध क्षमा कीज्यो करि मरजी ॥૧૫॥

અર્થ—મેં અનાદિ અનન્તકાળથી સંસારરૂપી બાળમાં
ફસીને માં પોતાનું સ્વરૂપ ન જાણ્યું અને એકેન્દ્રિય,
બેદન્દ્રિય, ત્રીન્દ્રિય, ચતુરિન્દ્રિય, પંચેન્દ્રિય જીવોના દશ
પ્રાણોનો નાશ કર્યો, તે બધા જીવો મારી આ નમ્ર વિનંતિ
સાંભળો અને ભવાન્તરેમાં ક્રીધેલા સર્વે અપરાધોને ક્ષમા કરો. ૧૬.

ઇતિ તૃતીય સામાયિક ઠમં.

चतुर्थ स्तवन कर्म.

नमूं ऋषभ जिनदेव अजितजिन जीति कर्मको ।

सम्भव भवदुःखहरण करण अभिनन्द शर्मको ॥

सुमति सुमतिदातार तार भर्वाग्न्धु पार कर ।

पद्मप्रभ प्रज्ञाप्र भाणि भव भीति प्रीति धर ॥૧૭॥

અર્થ—હવે હું ચતુર્થ સ્તવનકર્મમાં પૂજ્ય ચોવીસ તીર્થંકરોનું સ્તવન કરું છું. હું ત્રણ લોકના સ્વામી, સર્વજ્ઞ (ત્રિકાળજ્ઞાની), દયાના ભંડાર, અષ્ટકર્મને નાશ કરવાવાળા શ્રીજિનેન્દ્ર ભગવાન દેવાધિદેવ ઋષભદેવ પ્રથમ તીર્થંકરને મન વચન કાયાથી નમસ્કાર કરું છું.

હું અજય્ય (જીતાય નહિ તેવા), અષ્ટકર્મને (જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, વેદનીય, મોહનીય, આયુ, અન્તરાય, નામ, ગોત્રને) જીતવાવાળા સર્વજ્ઞદેવ અજિતનાથને નમસ્કાર કરું છું.

હું સંસારનાં અસહ્ય દુઃખોના નાશ કરવાવાળા દયાના ભંડાર શ્રી સંભવનાથ તીર્થંકરને નમસ્કાર કરું છું.

હું અવિનાશક, આનંદદાતા, ત્રિલોકનાથ, અભિનન્દન ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું.

હું શ્રેષ્ઠમતિ (સારી બુદ્ધિ) દાતા, સંસાર સમુદ્રમાંથી કાઢનાર સુમતિનાથ તીર્થંકરને નમસ્કાર કરું છું.

હું ભવ્ય કમળોને સૂર્યસમાન, સંસારની ભીતિ કાઢનાર, પ્રીતિ વધારનાર પ્રદ્યુમ્ન તીર્થંકર ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૬.

શ્રીસુપાર્શ્વ કૃતપાશનાથ મવજાસ શુદ્ધકર ।

શ્રીચંદ્રમય ચંદ્રકાન્તિમય દેહકાન્તિધર ॥

પુષ્પદંત દમિ દોષકોશ મરિપોષ રોષહર ।

શીતલ શીતલકરણ પાણ મયતાપ દોષહર ॥૧૭॥

અર્થ—અપાર સંસારની ગાંઠ નાશ કરનાર, શુદ્ધબુદ્ધિ આપનાર, શ્રીસુપાર્શ્વતીર્થ કર લગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું. નિર્મળ, અખંડિત, દોષરહિત, રમ્યકાંતિયુક્ત, ચંદ્ર સમાન દેહના સ્વામી શ્રી ચંદ્રપ્રભુ તિર્થ કરને હું નમસ્કાર કરું છું.

અષ્ટ દુષ્ટકર્મભળરહિત, અનંતસંસારમાંથી કાઢનાર, ક્ષેધ હરનાર અને શાન્તિ આપનાર શ્રીપુષ્પદંતતીર્થ કર લગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સર્વ કર્મોને શીતળ કરનાર, સંસારના તાપ દૂર કરનાર, અષ્ટાદશ (૧૮) દોષોને હરનાર શ્રી શીતલનાથ લગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૭.

શ્રેયરૂપ જિન શ્રેય ધ્યેય નિત સેય મન્યજન ।

વાસપૂજ્ય જ્ઞાતપૂજ્ય વાસવાદિક ભવભયહન ॥

વિમલ વિમલમતિ દેન અંતગત હૈ અનંતજિન ।

ધર્મ શર્મ શિવકરણ શાન્તિજિન શાન્તિવિધાયિન ॥૧૮॥

અર્થ—હુમેશાં આનંદ મંગલદાતા મુનીઓને પણ ધ્યાન ધરવા યોગ્ય લબ્ય સમૂહથી ચરણકમલ વન્દનીય શ્રી શ્રેયાંસનાથ તીર્થ કર લગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

શત (સો) ઈંદ્રથી પૂજનીય (૪૦ લવનવાસી દેવોના ઈંદ્ર, ૩૨ વ્યંતર જાતિના દેવોના ઈંદ્ર, ૨૪ કલ્પવાસી દેવોના ઈંદ્ર, ૧ ચંદ્રમા ઈંદ્ર, ૧ સૂર્ય, ૧ મનુષ્યોનો ચક્રવર્તી

ઈંદ્ર, ૧ યશુષોમના સિંહ ઇંદ્રથી વન્દનીય) સંસારના લયથી
છોડાવનાનાર શ્રી વાસુપૂજ્ય તીર્થંકરને હું મન વચન કાયાથી
નમસ્કાર કરું છું,

ઉત્તમ નિર્દોષપુત્રિ આપનાર, દયાના ભંડાર, ત્રણલોકના
નાથ શ્રી વિમળનાથ તીર્થંકરને હું મન વચન કાયાથી
નમસ્કાર કરું છું.

અવિનાશી મોક્ષનું પરમસુખ આપનાર, દેવાધિદેવ
સર્વજ્ઞ શ્રી અનન્તનાથ તીર્થંકરને હું ત્રણ કાળ નમસ્કાર
કરું છું.

ઉત્તમ ધર્મરૂપી નાવથી સંસાર-સમુદ્રમાંથી પાર ઉતાર-
નાર, સર્વે સુખોના સિન્ધુ શ્રી ધર્મનાથ તીર્થંકરને હું
નમસ્કાર કરું છું.

સર્વે કર્મોની શાન્તિ કરનાર, સંપૂર્ણ જીવો ઉપર
શાન્તિ આપનાર, શ્રી શાંતિનાથ તીર્થંકરને હું નમસ્કાર
કરું છું. ૧૮.

કુન્ધુ કુન્ધુ મુખ જીવપાલ અરનાથ જાલહર ।

મહિ મહિમમ મોહમલ્યમારણ પ્રચાર ધર ॥

મુનિસુવ્રત વ્રતકરણ નમત સુરસંઘદિ નમિ જિમ ।

મથિનાથ જિમ મેમિ ધર્મરથપાંદિ જ્ઞાનધન ॥૧૯॥

અર્થ—સર્વે જીવોના પ્રતિપાળક, દયાસિન્ધુ, દેવાધિદેવ
શ્રી કુન્ધુનાથ તીર્થંકરને હું ત્રણ કાળ નમસ્કાર કરું છું.

સસારરૂપી જાળને હરનાર, કષાયોને છતનાર હું
શ્રીઅક્ષનાથ તીર્થ કરને નમસ્કાર કરું છું.

મોહરૂપી મહામહાને (વીર યોદ્ધાને) છતનાર, અતિ
સાહસી પરાક્રમી મહા, શ્રીમાહાનાથ તીર્થ કર ભગવાનને
નમસ્કાર કરું છું.

૧૦૦૮ મોટાં અનેક પ્રતોના ઉત્પાદક, સર્વે મુનિઓના
સ્વામી શ્રીમુનિસુવ્રતસ્વામી તીર્થ કર ભગવાનને હું નમસ્કાર
કરું છું.

સર્વે દેવતાઓના સમૂહથી વન્દનીય, મોક્ષના દાતા,
ત્રણ લોકના નાથ, શ્રીનેમિનાથ તીર્થ કર ભગવાનને હું
નમસ્કાર કરું છું.

ધર્મરૂપી સ્થમાં નેમિ (સોદાની કીલ ધુરી જેના ઉપર
પેંડાઓ ફરે છે તે), જ્ઞાનના ખજાના, દીનદયાળુ શ્રીનેમિનાથ
તીર્થ કર ભગવાનને નમસ્કાર કરું છું. ૧૯.

પાર્શ્વનાથ જિન પાર્શ્વ ઉપલસ્ય મોક્ષરેષાપતિ ।

વર્દમાન જિન નમો વમો ભવદુઃસ્વ કર્મકૃત ॥

યા વિધિ મૈં જિનસંઘરૂપ ચતુર્વીસ સંખ્યધર ।

સ્તત્ત્વં નમું દું વારંવાર વન્દુ શિવસુખકર ॥૨૦॥

અર્થ—હે ભગવાન! મોક્ષરૂપી સ્ત્રીના પતિ, પારસમણી-
સમાન ધર્મરૂપી શત્રુઓને છતનાર શ્રીપાર્શ્વનાથ તીર્થ કર
ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું.

સંસારરૂપી સમુદ્રના હુ:ખોને નમન કરે' છું. ત્રણલોકના
સ્વામી, અષ્ટાદશ દોષ (જન્મ, જરા, તૃષા, ક્રુધા, વિસ્મય,
અરતિ, ખેદ, રોગ, શોક, મદ, મોહ, ભય, નિદ્રા, ચિંતા,
સ્વેદ, રાગ, દ્વેષ, મરણ) રહિત શ્રીમહાવીર (વર્દ્ધમાન)
તીર્થંકર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરે' છું.

આવી રીતે ચોવીસ તીર્થંકર ભગવાનનું સ્તવન કરે'
છું, નમસ્કાર કરે' છું અને વારંવાર વંદના કરે' છું, જેથી
મને ઉત્કૃષ્ટ સુખની પ્રાપ્તિ થાય. ૨૦.

ઈતિ ચતુર્થ સ્તવન કર્મ.

પંચમ વંદના કર્મ.

વન્દું મૈં જિન વીર ધીર મહાવીર મુસન્મતિ ।

વર્દ્ધમાન અતિવીર વન્દું હું મન વચ તનકૃત ॥

ત્રિશલાતનુજ મહેશ ધીશ વિદ્યાપતિ વન્દું ।

વન્દૌં નિતપ્રતિ કનકરૂપ તનુ પાપનિકન્દુ ॥૨૧॥

અર્થ—ધ્યાનમાં ધીર, આઠ કર્મો જીતવાથી વીર, અષ્ટા-
દશ દોષ તથા આઠ કર્મોને જીતવાથી મહાવીર, દ્વાદશાંગરૂપી
અમૃતમયી આનન્દમયી દ્વિવ્યધ્વનિદ્વારા નિર્મળ બુદ્ધિ આપ-
નાર સન્મતિ, કેવલજ્ઞાનદ્વારા ઉચ્ચપદને પ્રાપ્ત થયાથી
વર્દ્ધમાન, કામરૂપી પ્રચણ્ડ શત્રુઓને જીતવાથી અતિવીર,
એવા જિનેશ્વર સર્વજ્ઞ વીતરાગ હિતોપદેશીને હું મનથી,

વચનથી, ભાવથી, ભક્તિથી અને કાયાથી નમસ્કાર કરે છું અને પવિત્ર ત્રિશલાદેવીના પ્રિયપુત્ર અખિલ વિદ્યાના અધિપતિ, ત્રણ લોકના સ્વામી દેવાધિદેવ દેવેન્દ્રવૃન્દવંદનીય, સુવર્ણમય શરીર, પાપને નાશ કરવાવાળા શ્રી મહાવીરસ્વામીને વન્દના કરું છું. ૨૧.

સિદ્ધારથ નૃપનન્દ દ્વન્દુસ્વ દોષ મિટાવન ।

દુરિત દશાનલ જ્વલિત જ્વાલ જગજીવ ઉદ્ધારણ ॥

કુળ્હલપુર કર જન્મ જગતજીય આનંદકારણ ।

વર્ષ બહત્તર આયુ પાય સઘ્ઘી દુઃખ ટારન ॥૨૨॥

અર્થ—મહામણ્ડલીક, પ્રસિદ્ધ ઉચ્ચગોત્રિય, પૂજ્ય મહારાજાધિરાજ, લોકમાન્ય સિદ્ધારથ મહારાજના પરમપવિત્ર કુળકમળાદિવાકર, ત્રિલોકપૂજ્ય, દુઃખ સમૂહનો નાશ કરવાવાળા, મહા વિપત્તિરૂપી હાવાનળ (મહા ભયંકર અગ્નિ) માં ફસાયેલા જીવોનો ઉદ્ધાર કરવામાં સમર્થ એવા પ્રસિદ્ધ શહેર કુંડલપુરમાં શ્રીમાને (મહાવીર સ્વામીએ) જન્મ ધારણ કરી એ શહેર પવિત્ર કીધું છે, એથી જગતના જીવોને આનંદ મંગળદાયક છે. તેમજ માત્ર ૭૨ વર્ષની આશુમાં મોક્ષ પધાર્યા તેથી પણ સર્વ જીવોનાં સર્વ દુઃખોને નાશ કરવામાં સમર્થ છે. ૨૨.

સપ્તહસ્ત તનુ તુઙ્ગ મંગલુત જન્મમરણમય ।

બાલબ્રહ્મમય જ્ઞેય હેય આદેય જ્ઞાનમય ॥

દે ઉપદેશ ઉધારિ તારિ મત્તસિન્ધુ જીવ ધન ।

આપ વસે શિવમાર્હિ તારિ વન્દું મન વત્ત તન ॥૨૪॥

અર્થ—આપે સાત હાથ આપતું ઉચ્ચ શરીર, સચ્ચતુષ્પદ સંસ્થાન, વજ્રવૃષભનારાયસંહનન, અને જન્મ, મરણ, ભય, આધિવ્યાધિઓથી રહિત, અનુપમ શરીર છતાં બાળ-બ્રહ્મચારી અને ૪૬ મૂળગુણ મંડિત, દિવ્યધ્વનિદ્વારા ઉપદેશ આપી આ સંસારસમુદ્રમાંથી જીવોને તારનાર મુક્તિમાં વાસ કર્યો છે. આપના ગુણો દેવેન્દ્ર, નાગેન્દ્ર, નરેન્દ્ર, સાનીન્દ્ર, રૂપીન્દ્ર; વિદ્યાધર તેમજ સુરગુરૂથી કહી શકાય નહિ, તેથી હું મન વચન કાયથી વન્દના કરું છું. ૨૩.

જાકે વન્દન થકી દોષ દુઃખ દૂર હી જાવૈ ।

જાકે વન્દન થકી મુક્તિ તિય સન્મુખ આવૈ ॥

જાકે વન્દન થકી વંચ હોવૈ સુરગણકે ।

એસે વીર જિનેશ વંદિ હું ક્રમયુગ તિનકે ॥૨૪॥

અર્થ—વીર, મહાવીર, અતિવીર, વર્ધમાન, સન્મતિ જિનેશ્વરની વન્દના (નમસ્કાર) ભાવભક્તિથી કરવાથી સર્વે દુઃખ અને દોષ દૂર થાય છે, જેની વન્દના (નમસ્કાર) કરવાથી મોક્ષરૂપી સ્ત્રીના પ્રાણુવલ્લભ થવાય છે તથા જેની વન્દનાથી દેવતાઓના સમૂહથી વન્દના કરાય છે, એવા મહા-વીરજિનેન્દ્રના બે ચરણકમળને નમસ્કાર કરું છું.

સામાયિક ષટ્કર્મમાર્ગે વન્દન યદ્દ પશ્ચમ ।

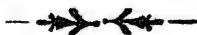
વન્દે વીર જિનેન્દ્ર ઇન્દ્રશતવન્ધ વંધ મમ ॥

જન્મ મરણ મય હરો કરો અઘ શાન્તિ શાન્તિમય ।

મૈં અઘકોશ સુપોષ દોષકો દોષ વિનાયક ॥૨૫॥

અર્થ—સામાયિક આદિ ૬ કર્મોમાં આ પાંચમું વન્દન કર્મ છે, તેમાં શ્રીમહાવીર જિનેન્દ્ર ભગવાનને હું નમસ્કાર કરું છું, કે જે પૂજ્ય વીરભગવાનને ૧૦૦ ઇંદ્રો નમસ્કાર કરે છે. મારા જન્મમરણરૂપી ભયને નાશ કરો, અને મારાં કરેલાં કર્મોને શાંતિ આપો. હું ઘણા દોષોનો ખજાનો છું, મારે હે જિનેશ્વર ભગવાન ! મારા સર્વે દોષોનો નાશ કરો. ૨૫.

ઇતિ પાંચમ વંદના કર્મ.

છઠ્ઠા કાયોત્સર્ગ કર્મ.

કાયોત્સર્ગ વિધાન કરું અન્તિમ સુખદાઈ ।

કાયત્યજનમય હોય કાય સર્વકો દુઃખદાઈ ॥

પૂર્વ દક્ષિણ નમું દિશા પશ્ચિમ ઉત્તરમૈં ।

જિનગૃહવંદન કરું હરું ભવપાપતિમિરમૈં ॥૨૬॥

અર્થ—હવે અન્તમાં સામાયિક પાઠ પુરો થવા આગ્યો છે, તેથી હવે અન્તમાં કાયોત્સર્ગ વિધાન કરું છું. કાયોત્સર્ગ—આજ પદાર્થમાં મમત્વભાવ છોડીને આત્મામાં લીન થઈ

ધ્યાન કરવું તે કાયોત્સર્ગ છે, પણ રૂઢી પ્રમાણે
 છુમોકારમંત્રનો લખ્ય કરવો, તેની વિધિ-છુમો અરહં-
 તાણું, છુમો સિદ્ધાણું (એક શ્વાસમાં), છુમો આયરિયાણું,
 છુમો ઉવજાયાણું (બીજા શ્વાસમાં), છુમો લોએ સંવ-
 સાહુણું (તૃતીય શ્વાસમાં) એવીજ રીતે ૨૭ શ્વાસમાં નવ
 વાર છુમોકાર મંત્ર કાયાથી મમત્વ ત્યાગીને જપવો. કારણ કે
 કાયોત્સર્ગ શરીરાદિથી મમત્વ ત્યાગ કરવો સુખકારક છે.
 શરીરાદિમાં મમત્વભાવ અતિદુઃખકારક છે. હવે સમાયિકની
 વિધિમાં પૂર્વ પાશ્ચિમ ઉત્તર દક્ષિણ ચારે દિશાઓમાં તીર્થ,
 તીર્થંકર, ચૈત્ય, ચૈત્યાલય, રૂપિ મુનિ, આદિને નમસ્કાર કરું
 છું કે જેમના પ્રસાદથી સંસારના પાપરૂપી અંધકારનો નાશ
 થાય છે. ૨૬.

शिरोनति मैं करुं नमुं मस्तक कर धरिकै ॥

अर्द्धार्द्ध क्रिया करुं मन वच मद हरिकै ॥

तीन लोक जिनभवनमाहिं जिन हैं जो अकृत्रिम ।

कृत्रिम हैं द्वय अर्द्धद्वीपमाहिं वन्दुं जिम ॥ २७ ॥

અર્થ—હું બે હાથો કમળ આકારે બેડીને, મસ્તક
 નમાવીને, ભાવથી, ભક્તિથી ચારે દિશાવર્તી જિન ચૈત્ય,
 ચૈત્યાલય, મંદિર, તીર્થ, નિર્વાણભૂમિ, વિગેરેને નમસ્કાર
 કરું છું અને મારા મનનો મદ (અહંકાર), વચનનો

અહંકાર, કાયાનો અહંકાર, રાગ, દ્વેષ, માત્સર્ય, પ્રમાદ વિગેરેને છોડું છું અને ચારે દિશાઓમાં ત્રણ ત્રણ વાર એવી રીતે ૧૨ આવર્ત કરું છું. અઢાઈદ્વીપમાં (જંબુદ્વીપ, ઘાતકીદ્વીપ, પુષ્કરદ્વીપ અર્ધો) કૃત્રિમ અકૃત્રિમ જિનચૈત્યાલય મંદિર છે, તેને હું ભાવભક્તિથી નમસ્કાર કરું છું. ૨૭.

आठ कोडि पर छप्पन लाख जु सहस सत्याणुं ।

चार शतक परि असी एक जिनमंदिर जाणुं ॥

व्यन्तर ज्योतिषमांहि संख्य रहते जिनमंदिर ।

ते सब वंदन करूं हरूं मम पाप संघकर ॥२८॥

અર્થ—જિનેન્દ્ર ભગવાનના આઠ કરોડ, છપ્પન લાખ, સત્તાવન હજાર, ચારસો એકાસી [૮૫૬૫૭૪૮૧] વ્યન્તર-દેવોના, જ્યોતિષદેવોના, કલ્પવાસી દેવોના સંખ્યાત અસંખ્યાત જ્યાંજ્યાં જિનમંદિરો છે, તેમને મારાં સર્વે પાપો નાશ થવાને માટે હું નમસ્કાર કરું છું. ૨૮

सामायिकसम नाहिं और कोउ वैर-मिटायक ।

सामायिकसम नाहिं और कोउ मैत्री-दायक ॥

श्रावक अणुव्रत आदि अंत सप्तम गुणस्थानक ।

यह आवश्यक किये होय निश्चय दुस्वहानका॥२९॥

અર્થ—સામાયિકની સમાન વૈર નાશ કરવાવાળો ખીજો કોઈ પદાર્થ નથી. સામાયિક સમાન ખીજા પદાર્થ મૈત્રીદાયક નથી, કારણ કે સામાયિક શાન્તિગુણોથી ભરેલું છે; સામાયિક અન્તગુણોમાં સહનતા, ધીરતા, ગંભીરતા, ઉદારતા, વિશુદ્ધતા, ઇન્દ્રિયદમન વગેરે ગુણો આવી જાય છે, એ માટે શ્રાવક [આણુવ્રતધારી] વગેરેએ આ આવશ્યક કર્મ—સામાયિક કરવું, જેથી દુઃખોનો નાશ થાય. ૨૯

જે મનિ આતમકાજ-કરણ ઉદ્યમકે ધારી ।

તે સબ કાજ વિહાય કરો સામાયિક સારી ॥

રાગ દોષ મદ મોહ ક્રોધ લોભાદિક જે સબ ।

બુધ મહાચંદ્ર વિલાય જાય તાતેં કીજો અબ ॥૩૦॥

અર્થ—જે પુરૂષો સંસારથી લય રાખીને પોતાના આત્માની સુધારણા માટે ઉદ્યોગ કરે છે, તે પુરૂષો આ સામાયિકને નિત્ય કરે કે જેનાથી રાગ, દ્વેષ, મદ, મોહ, ક્રોધ, લોભ, માયા, માન વગેરે નાશ પામે, જેથી અનન્તસુખ મળે. પડિંત મહાચંદ્રણ આ અન્થ રચીને મોક્ષમાર્ગમાં પ્રવર્તાવે છે.

ઇતિ છઠ્ઠા કાયોત્સર્ગ કર્મ.

इति सामायिक वर् कर्म समाप्त ।

अथ मिच्छामि दुक्कडम्.

प्रणमुं श्री अरिहंतने, भजुं सरस्वति भावे; जीव अनंता में बहु हण्णा, कहेतां पार न आवे, ते मुज मिच्छामि दुक्कडम्, अरिहंतनी साख (१) के में जीव विराधीआ, चोर्याशी लाख; सार संभाळ नहि करी, कीधा छे बहु धात, ते मुज० (२) ईतर नित्य निगोदना, सात सातज लाख; सात लाख पृथिव-तणा, सात अपज काय; ते मुज० (३) दश लाख वनस्पति, प्रत्यक्ष साधारण; सात लाख तेज कायना, सात वायुज जाण, ते मुज० (४) बे ती चौ ईन्द्रि जीवना, बबे लाख विख्यात, देव, पशु वळी नर्कना, चार चार उद्यात; ते मुज० (५) चौद लाख मनुष गतिए; लक्ष चोर्याशी गणीया; कृत कारित अनु-मोदना, मन वच कायथी हणीया; ते मुज० (६) एणी पेरे परभवे में कर्या, कर्या पाप अनंत; त्रिविध त्रिविध करी हुं भम्यो, दुर्गति दातार, ते मुज० (७) हिंसा करी में जीवनी, बोल्यो जुठा बोल; दोष अदत्ता दानसुं, मैथुन हणमाद; ते मुज० (८) परिग्रह मेळव्यो कारमो, कीधो क्रोध विशेष; मान

माया लोभ में कर्या, बळी राग ने द्वेष; ते मुज० (९) चाडी
 करी में चोतरे, वेर झेर वधार्या, कुगुरु, देव कुधर्मने, करी
 प्रीतने पाळ्या, ते मुज० (१०) क्रोध करी जीव दुखव्या, कीधां
 कुडा कलंक; निंदा करी में पारकी, रात दिवस वसंत; ते
 मुज० (११) खाटकीना भव में कर्या; जीवना वध कीध,
 वाघरीने भव चरकली, मारी कई अगणीत; ते मुज० (१२)
 माछीने भवे माछलां, झाली जलथकी काढ्यां, प्रपंच करी
 भवे पारधी, मृग मारीने पाड्यां; ते मुज० (१३) काजी मुळाने
 भवे, पढी मंत्र कठोर; जीव अनंता जे में कर्या, पाप लाग्यां
 अघोर; ते मुज० (१४) कोटवालनो भव में कर्यो, कर्या आकरा
 दंड, बंधीवान मराबीआ, पाड्या कोरडा अंग; ते मुज० (१५)
 कुंभारनो भव में कर्यो, मार्या भट्टीने तापे; तेली भवे तल
 पीळिया, पेट भरीयुं में पापे; ते मुज० (१६) परमाधामीने भवे,
 दीधां नारकी दुःख, छेदन भेदन वेदना, लेश दीधुं न सुख;
 ते मुज० (१७) खेडु भवे हळ खेडियां, फोड्यां पृथ्विनां
 पेट; आदु सुरण घणां कर्या, खाधां खूख चपेट; ते मुज० (१८)
 मालीने भवे रोपीयां, नाना विधिवृक्ष; मूळ पात्र फल फूलना,
 पाप लाग्यां ए लक्ष; ते मुज० (१९) वणझारानो भव में
 कर्यो, भर्यो अधिक भार; पोथी पुंठे कीडा पड्या, नहि दया

लगार; ते मुज० (२०) छीपाने भवे छेतर्या, कीधा रंगना
 पास, अग्रि जळ कीधां घणां; जीव पकव्या छे खास, ते
 मुज० (२१) सूरपणे रण झुंजतां, मार्या माणस वृंद, मदिरा
 मांस मधु भर्यां, खाधां मूळ ने कंद; ते मुज० (२२) खाण
 खोदावी में अति घणी, तेनां पाणी उलेच्यां, आरंभ कीधा
 अति घणा, नहीं पापज पेख्यां; ते भुज० (२३) अघोर कर्म
 कर्था बळी, वनमां दव दीधो, जीव अनंताने भरथीने, नहिं
 कर्मथी बीधो; ते मुज० (२४) भाडभुंजानो भव में कर्यो,
 मार्या भट्टीमां जीव, जुवार चणा बहु सेकीया, पडता अति
 बुंद; ते मुज० (२५) त्रिल्ली भवे उंदर हण्या, गरोळीए अंतारी,
 मनुष्य भवे मुढता थकी, में जु लीख मारी; ते मुज० (२६)
 सुवावड दूषण घणा, आणी गर्भ गळाव्या, जीव अणी विंध्या
 घणा, भांग्या शीयल व्रत; ते मुज० (२७) लुहारनो भव में
 कर्यो, घड्यां शस्त्र अनेक; कोस कुहाडा ने पावडा, मार्या मुकी
 विवेक; ते मुज० (२८) सुतारनो भव में कर्यो, लीला वृक्ष
 वढाव्यां; आवळ बावळ बोरडी, झाझां मूळ कपाव्यां, ते
 मुज० (२९) हाथीना भव में कर्या, जीव पूंछे पछाडया;
 पंखी माळा तोडीया, सुढे कर्कने झाड्या; ते मुज० (३०)
 कडीआना भव में कर्या, कुना व . खोदाव्या, टांका में बंधा-

वीआ, जीव अवंत पकाव्या; ते मुज० (३१) धोबीना भव
 में कर्या, जळना जीव मार्या, धुळवते कंडक ढांकया, दान
 देता वार्या; ते मुज० (३२) गुज्जरना भव में कर्या, लीळा
 भारा वढाव्या, पाडा बल ने ऊंटना, नाक छेदी वींथाव्या;
 ते मुज० (३३) वणिकना भव में कर्या, कुडां पापज कीधां,
 ओळुं आपी अदकुं लीधुं, तेना दोषज लीधा; ते मुज० (३४)
 विकथा चोरी करी वळी. सेव्या पंच प्रमाद; इष्ट वियोग
 पडावीया, रुदन विखवाद; ते मुज० (३५) रांघण पीसण
 गारण, एवा आरंभ अनेक, रांघण बालण इंघण, पाप लाग्या
 विशेष; ते मुज० (३६) साधु ने श्रावकतणा, व्रत लईने भांग्या;
 मूळ अने उत्तरतणां, मुझ दोषज लाग्या; ते मुज० (३७) वींळु
 सिंह ने चीतरा, गीध स्याळ ने सामडी; ऐ हिंसकतणे भवे,
 हिंसा कीधी में अदकी; ते मुज० (३८) एणी पेरे परभवे में
 कर्या, बांध्यां कर्म अनंत; त्रिविध करी ओचरूं, करूं जनम
 पवित्र; ते मुज० (३९) राग बेसाडी जे भणे, गाय ढाळ सहित
 'नरेंद्रकीर्ति' कहे तेहनां, छूटे पाप त्वरित; ते मुज० (४०)

इति मिच्छामि दुक्कडं सम्पूर्णं.

પ્રાર્થના.

(અશુદ્ધ આત્મા શુદ્ધાત્માને અરજ કરે છે.)

હે પરમેશ્વર ! (શુદ્ધાત્મા) મહારા હૃદયને દયાથી ભરપુર કર. હે સત્ય ! મહારા હૃદયમાં આવ. હે શીલના સ્વામી ! મને કુશીલથી બચાવ. મને સંતોષથી ભરપુર કર કે હું પરવસ્તુ પર નજર ન કરું. જે જેને ભોગવવાને સરભયું છે તે હું ના ચાહું. તું નિષ્પાપ પૂર્ણ પવિત્ર છે. ત્હારી પવિત્રતા મહારામાં ભર. મને પાપ રહીત કર. જ્ઞાન, ધૈર્ય, શાન્તિ, નિર્ભયતા મને આપ. ત્હારા પવિત્ર વચનથી મહારાં પાપ ધો. હે આનંદ ! મને આનંદથી ભરપુર કર. મને ત્હારી તરફ ખેંચ. હે દેવ ! મેં ત્હારી આજ્ઞા તોડી છે, તો મહારો શું હવાલ થશે ! હું પાપમાં બુડી રહ્યો છું, હું દર સમય પાપક્ષમાં જઈ રહ્યો છું. મારી રહ્યો છું. ત્હારી કૃપાદાનતું તોડું મહારી તરફ આવ્યું કે તું મને પોતાની તરફ ખેંચાવે છે તે ત્હારો પવિત્રતા મને હર વખત ચેતાવે છે કે આ પાપમાં તું ના પેશ. મારે હવે હું ત્હારી પવિત્રતાનું સન્માન કરું છું. મને પવિત્ર આત્માથી ભરપુર કર. ત્હારી સર્વે આજ્ઞા પાળવાની બુદ્ધિ તથા શક્તિ મને આપ. મોહ શત્રુના કબજાથી મને છોડાવ. હું બાળક છું મારે દર સમય મને બચાવ, પડવા ન દે. મને ત્હારામાં રાખ. તું મહારામાં રહે. જે ત્હારો કૃપા નજર

થઈ તે પુરી કર. ત્હારા શિવાય કોઈ કાતા નથી. ત્હારી
 આજ્ઞાના બગીચામાંથી મને બહાર ના મુક. ત્હારી શાન્તિના
 સમુદ્રમાં મને ઝીલાવ. ત્હારો સર્વે 'મહિમા મને દેખાડ. તું
 આનંદ છે, તું પ્રેમ છે, તું કયા છે, તું સત્ય છે, તું સ્થિર
 છે, તું અચલ છે, તું નિર્ભય છે, તું એક શુદ્ધ નિત્ય છે,
 તું અખાધિત છે, ત્હારા અનંત અક્ષય ગુણથી મને ભરપુર
 કર. દેહિક કામનાથો અને વિષયની ભોખથી ત્હારા દીક્ષને
 વાર. કષાયની તપતીથી બચાવ. ત્હારાં સર્વે વિદ્યારૂર કર,
 કે સ્થિરતા અને આનંદથી હું ત્હારો સિદ્ધિને અનુભવું.
 ત્હારી સર્વે શુભ ઇચ્છા ત્હારા વચન પસાયથી પુર. સાચા
 માર્ગે બતાવનાર ગુરુપસાયથી પુર. મને જીઠા હઠવાદથી અને
 જીઠા ધર્મથી છોડાવ. કુગુરુના કંદથી બચાવ. ત્હારા પસાયથી
 મન, વચન, શરીર આદિ જે શક્તિ હું પામ્યો છું તે સર્વે
 શક્તિ હું ખોટા વા પાપના કામમાં ન વાપરું, અને ફોગટ
 સ્તિત્વને ગુમાવું એ બુદ્ધિ આપ. ત્હારા પસાયથી હું સર્વેને
 સુખનો કારણ થાઉં, કોઈને દુઃખનો કારણ ન થાઉં, માટે
 મને સત્ય અને કયાથી ભરપુર કર અને જે મને હાયક
 હોય તે આપ. ખોટા મનોરથ અને વ્યર્થ વિચારથી હંમેશાં
 બચાવ. ઇતિ પ્રાર્થના.

શ્રી૦ સદ્ગુરુનો હાસ,

કૃતેચંદ્રભાઈ તાન્ડાચંદ

વિદ્યોત્તેજક પરોપકારી મહામંત્રી, વિજયનગર-(મહીકાંઠા)

